

Ik keek vandaag 7 februari 2021 af en toe naar buiten en zag een wereld gelijk aan de tijd toen ik in 1963 nog niet zo lang terug was van een term van 18 maanden in Curaçao. Ik duik even in het verleden.

Het Vliegkamp was geïsoleerd. Ik ontdeek toen het na de dag van je wacht verplichte baan schoonmaken en ontsnapte. Onder zeer moeilijke winterse omstandigheden bereikte ik Wassenaar. Ik werd de volgende dag bij mijn terugkomst gelukkig ook niet geschaakt. De reden van mijn vlucht was mijn pas nieuwe verkering. Niets of niemand hield mij tegen.

Ik kom terug op vandaag. Er was ditmaal geen reden om te ontsnappen. Jolanda keek televisie en ik wilde even bij het Valkenburgse Meer gaan kijken om aldaar mijn gevederde vrienden in deze barre omstandigheden mentaal bij te staan.

De omstandigheden bij onze woonboot waren bar en boos. Stormachtige wind, stuifsnegew en koud!!!. Ik besloot me te beperken tot het mentaal steunen van mijn vriendjes in onze tuin maar dan via het raam. Ik had het te doen met ze. Er was wel voldoende voedsel aan mijn voederpaal, maar ze waaiden er bijna steeds weer af. De sterken onder hen hebben toch een slagje kunnen slaan.

Ik kiekte toch nog een Spreeuw die vanwege de harde en koude wind, tussen zijn wimpers door, met bijna dichte ogen zijn gading vond. Ook mijn voorvader het Roodborstje was er weer. Wat een poepie. Aan de andere kant van mijn woonboot schoot ik een mooie creatieve schepping van de natuur. Maakte weer een foto met mijn Orion model op de voorgrond.

